

יום א', י"ד ב תשס"ג 16 בפברואר

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום, י"ד באדר א', פורים קטן!

בשנה מעוברת, עושים את ימי פורים באדר השני, הסמוך לניסן. מכל מקום, נוהגים קצת שמחה גם ביום י"ד וביום ט"ו לאדר הראשון (ואלה היום ומחר). אין אומרים בהם תפילת תחנון ולא צידוק הדין. ויש המרבים בו קצת בסעודה. וקוראים לימים אלה "פורים קטן" ו"שושן פורים קטן". משנכנס אדר מרבין בשמחה, שנאמר: "והחודש שנהפך להם מגון לשמחה ומאבל ליום טוב, לעשות אותם ימי משתה ושמחה" [אסתר ט' 22]. מכאן שכל החודש, חודש של שמחה הוא.

[הלכה לעם]

ועוד... ראוי להרבות בו בסעודה, ומצוה להרבות בו "שמחה ומשתה כמו בפורים, כי אין חילוק בין פורים קטן לפורים גדול אלא מקרא מגילה ומשלוח מנות בלבד." ויש אומרים שישלח גם כן מנות לרעהו, ולא יאחז את החבל בשני ראשים – לענג נפשו ולא להנות אחרים, ומי שלבו רע להנות אחרים לא ירבה במשתה לעצמו ג"כ.

~~~

אנו מוצאים קשר בין הדברים שכתבנו ביום ה' לקראת שבת לבין חג הפורים...

בחג הפורים, אנו רואים שלא כמו כל חג אחר בלוח שלנו, יהודים שונים חוגגים את היום ביום אחר בשבוע. אלה בערים הפרזות – ב-י"ד בחודש, ואילו ביערים המוקפות מחכים למחרת – ליום ט"ו בחודש – לחגוג פורים. ואין השוני הזה בין תושבי ארץ הקודש לבין אחינו בגלות. לא מדובר כאן על יום נוסף של הגלויות. אלא – אף בתוך הארץ! יהודים בכל הארץ (כמעט!) שמחים בחג פורים שחל בי"ד באדר. ותושבי ירושלים חוגגים אותו רק ב-ט"ו באדר. מה זה...?

אלא, בין הדברים שנוכל ללמוד מכך הוא שאמנם יהודים הם שונים זה מזה ועם זאת: "ויחן שם ישראל נגד ההר" מסביר רש"י: כאיש אחד בלב אחד. "כאיש אחד" – כשם שהאדם הוא אחד, אבל מורכב מאברים וכוחות רבים ושונים זה מזה ומשלימים זה את זה – כך גם ישראל הוא עם אחד, למרות השוני בין כל יהודי ליהודי ובין כל זרם לזרם בתוך האומה, "שאין דעתם דומה זה לזה ואין פרצופיהן דומים זה לזה" [מסכת ברכות נ"ח]. התוספת "בלב אחד", באה לרמז לנו שאין מספיקה אחדות של הגוף וכוחותיו הפיזיים אלא צריך גם לב אחד, דהיינו רוח ונשמה אחת לכל הריבוי של האברים והכוחות בגוף. עם ישראל, הנמצא בתהליך של קיבוץ גלויות והתקמות לאומית מחודשת אחרי 2000 שנות גלות שבהם היינו בבחינת "עם אחד מפוזר ומפורד" [מגילת אסתר ג' 8], זקוק הוא לא רק לאחדות גופנית, פיזית, חיצונית אלא בעיקר לאחדות פנימית, ל"לב אחד" שיזרים דם רוחני לכל חלקי האומה. אנו זקוקים לתרבות הישראלית, תרבות שמבוססת ויונקת מתורתנו הקדושה ומערכי הנצח היהודיים, ויחד עם זה מחוברת לתחיה של העם בארצו, ולהתפתחות המדעית והטכנולוגית.

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', י"ד ב תשס"ג (16 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כשם שהשורשים והגזע הם המאחדים את ענפי העץ, כך גם המסורת והשורשים היהודיים שלנו הם שיאחדו את האומה בארצה. ....

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל